

L I T E R A T U R A

FERNÁNDEZ VIDAL E.H.: MELITAEA DIAMINA BUSTILLOI - SSP. NOVA, časopis
NOTAS LEPIDOPTEROLOGICAS DEL NOROESTE PENINSULAR, č. 41, 1983.

Na Iberském poloostrově byly dosud známy dvě ssp. Melitaea diamina LANG., 1789 a to ssp. vertenensis OBERTHÜR, 1909
a codinaei SAGARRA, 1930.

Zatímco ssp. vertenensis žije na severu Španělska od Galicie ku Geroně, ssp. codinaei žije jižněji v okolí Tortosy (Tarragona).

Na severozápadě Španělska v provincii Lugo v okolí izolovaného pohorí Sierra del Xistral byl popsán nový poddruh a pojmenován bustilloi (na počest Dr.M.R.Gomes Bustillo). Tuto ssp. popsal E.H.Fernández Vidal v časopise Notas Lepidopterológicas del Noroeste Peninsular, číslo 4, ročník 1983 (26.I.1983).

Holotyp i alotyp je z Cabreiros (Lugo) - 14.VII.1981.

Motýl se vyskytuje od konce června do začátku srpna poměrně řídko na mokřích lukách a při okrajích řek, kde létá spolu s Melitaea deione a Melitaea athalia.

Nová ssp. se podobá středoevropské diamina diamina LANG., ale liší se menším rozpětím křídel, které dosahuje u samců v průměru 17-18 a u samic 19-21 mm. Kromě toho se samice odlišují od středoevropských také světlejším zabarvením skvrn křídel. Od obou španělských ssp. se liší tmavým zbarvením předních křídel u samců, které zaplňuje basální i diskální část křídla a je skoro tak tmavé jako u základní rasy. Někdy mizí takřka celé submarginální rezavé pole, ale vždy existuje rezavá skvrna na S3, která je největší a vybíhá směrem k basi. Submarginální skvrny na spodu zadních křídel jsou opatřeny (od Slb k S4) černými tečkami, které jsou větší a zřetelnější než u ssp. vertenensis. Zvláště charakteristický je zřetelný lesk na rubu zadních křídel, který dle autora je patrný již za letu motýla.

Od tohoto poddruhu autor popsal ještě 5 individualních forem : velada, splendida, albo-submarginata, attenuata a luciferosa.

Ing. Josef Mašek.

L I T E R A T U R A

FERNÁNDEZ VIDAL E.H.: EREBIA EPIPHRON XISTRALENSIS - SSP. NOVA, časopis CAUDERNOS DO LABORATORIO XEOLÓGICO DE LAXE, 1982, str. 137 - 151.

Ve Španělsku bylo dosud registrováno 5 poddruhů *Erebia epiphron*, a to :
faueui DE LEESE a
mackeri FUCHS v Pyrenejích,
pyrenaica HERRICH-SCHÄFFER a
aetheria ESPER v Pyrenejích a horách Kantabrie,
valdeonica HOSPITAL v Asturii.

Novou ssp. popsal E.H.Fernández Vidal ze severozápadu Španělska z izolovaného pohoří Sierra del Xistral. Podle tohoto pohoří byl také tento poddruh pojmenován a popsán ve výše uvedeném časopisu.

Motýl žije hojně od poloviny července do konce srpna od 800 m až k vrcholům uvedeného pohoří, které přibližně nepřesahují 1 000 m n.m. Podobá se nejvíce ssp. aetheria ESP., od níž se liší těmito znaky : Rezavá páska na líci křídel je u aetheria rozdělena jen tmavšími žilkami kdežto i ssp. xistralensis je rozdělena výrazněji a tak tato páska se rozpadá na kapkovité skvrny směřující k bási křídel a je slaběji vyznačena. Samice aetheria jsou jen málo odlišné od samců, kdežto u ssp. xistralensis je rozdílnost pohlaví velmi výrazná. Rezavá páska na horních křídlech u aetheria je velmi variabilní, u xistralensis je sice tato páska malá, ale u většiny kusů stejná. Ssp. aetheria má na horních křídlech různý počet oček, které mohou i chybět, kdežto u xistralensis vždy existují 2 sblížená oka v rezavém poli na S4, S5 (až na výjimky).

Všeobecně možno říci, že ssp. xistralensis má tendenci k tmavému zabarvení formy nelamus BOISDUVAL. Rozpětím křídel je xistralensis menší a dosahuje v průměru u samců 16 - 18 mm (ssp.aetheria 17 - 19 mm) a u samic 17 - 19 mm.

Holotyp a alotyp: hora Guriscado (Lugo) - 15.VII.1981.

Ing. Josef Mašek.